

عنوان مقاله:

جست وجوی زبان همدلی در شعر محمدحسین شهریار

محل انتشار:

نخستین همایش بین المللی ادبیات: زبان همدلی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

نرگس اسکویی - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بناب

خلاصه مقاله:

یکی از ملزومات اصلی ایجاد و تداوم صلح پایدار در جوامع بشری، التزام انسان ها و حکومت ها به رعایت حقوق و حرمت جهان بینی ها و هستی شناسی های متفاوت است. محمدحسین شهریار یکی از شاعران بزرگی است که به شکلی پر دامنه به این امر پرداخته ، ضمن ابراز تاسف و تنفر شدید از شقاوت و جنگ های بشری بر سر مرزها و ادیان، از تعدد راه های رسیدن به حقیقت واحد و از اتحاد ماهوی هفتاد و دو ملت، سخن می گوید و انسان ها را به سعی در دیدن نور یکرنگی از ورای صدرنگی ها و عشق ورزی بر منبع هستی برای ترک مناقشات فرامی خواند. وی، در شعرهای بسیاری، از آرزوی بزرگ خود مبتنی بر برقراری صلح و عدل در میان نوع بشر سخن گفته است؛ آرمان شهری که شهریار در شعر خود ترسیم می کند مبتنی بر آشتی میان انسان ها و کنار نهادن تعصبات و اختلافات است که در پرتو دین و ایمان میسور می شود. این مقاله، نظرگاه شهریار را در مسیله وسعت مشرب و اتحاد ادیان برای رسیدن به مدینه فاضله بازجسته است.

کلمات کلیدی:

شعر شهریار، اتحاد ادیان، وحدت، جنگ و صلح، آرمان شهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/802236>

